

Λεόντιου Μαχαιρά «Εξήγησις της γλυκείας χώρας Κύπρου» από το Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Η παραγωγή της θεατρικής διασκευής του Μιχάλη Πιερή του χρονικού του Μαχαιρά από το θεατρικό εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου μπορεί να χαρακτηριστεί σαν γεγονός που ξεπέρασε τα αναμενόμενα γι' αυτό όρια. Στο κάτω-κάτω επρόκειτο για μια ερασιτεχνική παράσταση. Και το υπό παραγωγή έργο αποτελούσε θεατρική διασκευή ενός μεσαιωνικού χρονικού κειμένου, οπότε οι υποβόσκοντες κίνδυνοι της «μη-θεατρικότητας» ή της τεχνητής διαλογοποίησης του κειμένου συνέβαλαν στη δημιουργία προ-εντυπώσεων, δηλαδή αναμονής συγκεκριμένων ποιητικών ορίων. Πρέπει να ακούγομαι σχεδόν απολογητική για τις επιφυλάξεις που είχα αλλά η ευχάριστη έκπληξη που πρόσφερε η παραγωγή με ωθεί προς αυτή την αναδρομική ομολογία.

Όλα πήγαν δεξιά σ' αυτή την παράσταση. Το χορηγικό αρχοντικό της οδού Αξιοθέας χάριζε την τόσο θεατρική ατμόσφαιρα της εσωτερικής του

αυλής στην παράσταση. Αυτός ήταν και ένας από τους παράγοντες που έσπαζαν το καλούπι της παραδοσιακής παράστασης ενώνοντας τους συντελεστές με τους θεατές μέσω ομαδικής θεατρικής πράξης, όπου εκείνοι έκαναν το σπίτι σκηνή και παρασκήνια, ενώ εμείς κάναμε την αυλή πλατεία.

Οι επαγγελματικοί θίασοι στην Κύπρο ίσως δεν μπορούν να επιτρέψουν στον εαυτό τους να ασχοληθούν μ' αυτό το είδος του θεάτρου, στο οποίο ολόκληρο το κείμενο είναι ένας τεράστιος ρόλος, ένας μαζικός... μονόλογος (σχήμα οξύμωρο, αλλά αληθινό). Εδώ ο θίασος πρέπει να αποτελεί ρευστή και εύπλαστη ομάδα που είναι ικανή ομαλά και σβέλτα να σχηματίζει, εξογκώνοντάς τις από το σώμα της, ξεχωριστές μορφές και να τις δέχεται πίσω. Πανεπιστημιακός

Διασκευή-σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής

Μουσική: Ψαραντώνης

Στίχοι τραγουδιών: Μιχάλης Πιερής

Σύνθεση τραγουδιών: Ευαγόρας Καραγιώργης

Σκηνικός διάκοσμος-ενδυματολογική επιμέλεια: Χρίστος Λυσιώτης

Φωτισμοί: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Παίζουν: Κωστής Δανόπουλος, Σταύρος Αροδίτης, Ελένη Μαππούρα, Στέλλα Πιτσιλλή, Μαριάννα Παφίτη, Μαριάννα Ροδοσθένους κ.ά.

θεατρικός όμιλος αποδείχτηκε ακριβώς το κατάλληλο εργαστήρι για το διεξαγόμενο πείραμα δραματοποίησης ενός παλιού ιστορικού κειμένου.

Η επιλογή της ταιριαστής για το θεατρικό και το λογοτεχνικό είδος υποκριτικής μανιέρας είναι η επιτυχία του σκηνοθέτη Μιχάλη Πιερή και η διδασκαλία της στους φοιτητές-ηθοποιούς και η αυστηρή τήρηση αυτής της μανιέρας σ' όλη τη διάρκεια του έρ-

γου - ακόμα μια δική του επιτυχία. Μιλώ για τη με ακρίβεια μετρημένη απόσταση από τους δυο υποκριτικούς πόλους του ψυχολογικού δραματικού παιξίματος από τους δυο υποκριτικούς πόλους του ψυχολογικού δραματικού παιξίματος και της απαγγελίας. Η ημι-αποστασιοποιημένη υποκριτική τεχνική απάλυνε τις φυσικές αδυναμίες των ερασιτε-

χνών ηθοποιών και επέτρεπε την επιλεκτική επιπρόσθετη δραματική εντατικοποίηση μερικών μόνο σκηνών ή ακόμα και φράσεων.

Ως τώρα μιλήσαμε για το τελικό στάδιο του πειράματος για τη σκηνική πράξη. Είχαν προηγηθεί δυο πολύ σημαντικά στάδια, σημαντικότερα από την ίδια την παράσταση. Το στάδιο της μακρόχρονης φιλολογικής επεξεργασίας του κειμένου και της απελευθε-

ρωσης της κρυμμένης μέσα του θεατρικής ενέργειας, στάδιο στο οποίο ο Μιχάλης Πιερής αναμετρήθηκε με το χρονικό του Μαχαιρά.

Και το επόμενο στάδιο το έντονο φιλολογικό εργαστήρι όπου οι φοιτητές διδάχτηκαν το έργο και απέκτησαν την απόλυτη εξοικείωση με το λόγο του Μαχαιρά. Από τη γλωσσική άνεση πήγαζε η φυσικότητα της σκηνικής τους συμπεριφοράς.

Από τη γνώση (αληθινή φιλολογική γνώση) συνειδητοποιημένη τους πεποίθηση στην αξία αυτών που έκαναν στη σκηνή. Προσόντα σημαντικά για οποιαδήποτε παράσταση.

Η σπουδαία έκδοση με το κείμενο του έργου, αλλά και με σημαντικά κείμενα για το χρονικό του Μαχαιρά ολοκλήρωνε το αίσθημα της ικανοποίησης που μας έδωσε η γνώση και η έμπνευση των δημιουργών της παράστασης.

NONA ΜΟΛΕΣΚΗ